

POLISHÄSTAR

Ett projektarbete av Amanda Bauer och Ellen Danielsson

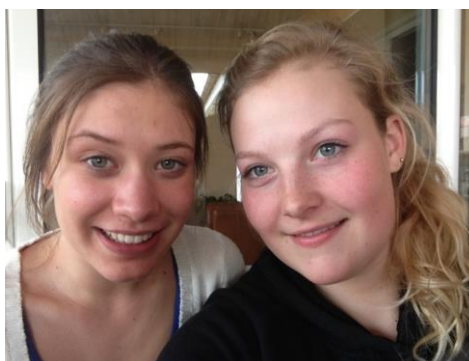
Inledning

Hej!

Du står just nu och läser Ellens och Amandas slutresultat av projektarbetet. Vi har under det gångna året jobbat om polishästarnas träning genom att samla information, åka på studiebesök och intervjua kunniga människor inom området. Det har varit väldigt intressant och i denna tidning har vi sammanfattat det viktigaste som kan vara kul att veta för dig som är nyfiken på polishästar. Här kan du få läsa om vilka krav en polishäst har på sig och hur hästarna vänjer sig vid saker som de normalt tycker är farliga. Ni får även ta del av hur polisryttarna kommunicerar med varandra ute på patrull och hur de olika grupperingarna som ekipagen ställer upp sig i ser ut. Dessutom får ni en liten inblick om polishästarna i Storbritannien och ni får även läsa om Sveriges kändaste polishäst, Utter. Förhoppningsvis finns det något i tidningen som lockar till att just du ska läsa det.

Trevlig läsning!

/ Ellen Danielsson och Amanda Bauer

Innehåll

2 Inledning

3 Innehåll

3 Allmänt om polishästar

4-5 Experten berättar

6 Bokrecensioner

7-9 Miljöträning

10-11 På besök på polisrytteriet – del 1

12-16 Formationer

17-19 På besök på polisrytteriet – del 2

19 Helena berättar

20 Metropolitan Police och Imber Court

21-22 På besök på polisrytteriet – del 3

23 Tack!

Allmänt om Polishästar

Hästar har använts inom polisen sedan början av 1800-talet. De köps in som inridna vid 4-7 års ålder och kan köpas från vem som helst. Alla hästar som kommer till polisens stall får ett namn efter vilket år de är födda, så alla hästar som är födda ett visst år börjar på samma bokstav. Hästar som arbetar inom polisen måste vara valacker och mörka i pälsen alltså bruna, mörkbruna, svarta eller fuxar. De måste också ha en mankhöjd på 168-185cm. Detta för att det ska vara svårare att urskilja en häst ur mängden. Det finns mer praktiska krav också så som att hästen måste ha en stark och hållbar kroppsbyggnad och ett stabilt psyke. Hästen ska vara modig och ha bra hovkvalité så att de klarar slitage när de går på olika underlag, inte minst asfalten som de måste kunna gå på i flera timmar. Att arbeta ensam är ett måste även om de är emot hästarnas flockinstinkter. Som i all ridning måste hästen ha förtroende för ryttaren men här är det extra viktigt då hästen utsätts för onaturliga miljöer inne i stan så som trånga folkmassor, mycket trafik, fladdrande föremål, paraplyer, rök och mycket ljud i form av raketer, smällare, vägarbeten och ibland skott. Hästarna har en polis som rider dem och har ansvar för dem men ibland måste man som ryttare snabbt byta häst om ens egen skulle bli halt eller sjuk på annat sätt.

www.alltomhastar.se/wp-content/uploads/2010/04/polish%C3%A4st.jpg

Experten berättar

Intervju med Ulla-Carin Carlsson Lindkvist

”Det viktigaste är att träna samarbetet mellan häst och ryttare”

Ulla-Carin Carlsson-Lindkvist är en före detta ridande polis. Under våren 1980 fick hon en ny tjänstehäst, Utter. I 23 år arbetade Ulla-Carin och Utter tillsammans. Efter det gick Utter i pension och övergick då i Ulla-Carins ägo. Utter kom att bli Sveriges mest kända polishäst genom tiderna, och håller även i världsrekordet vad gäller längst tjänstgöring som polishäst.

Ulla-Carin hade under många år ansvaret för den ”polisiära utbildningen” av Stockholms polishästar, och hon har även utbildat brandmän i hästhantering. Idag arbetar Ulla-Carin som ”skrivbordspolis”. Sedan några år tillbaka har hon en enskild firma som heter U-C SäkerHäst-träning där hon håller kurser och föredrag om hennes träningsmetod som hon kallar för SäkerHäst. Det är denna metod som präglat Utter och Ulla-Carins samarbete.

Jag fick en spännande pratstund via telefon med Ulla-Carin där hon berättade om polishästarna och deras träning.

- Hästar som används inom polisen ska inte skilja sig från mängden, berättar Ulla-Carin. De ska helst vara bruna, inte skimlar eller skäckar. Om de skulle ha någon ovanlig färg är det lättare att peka ut speciella ekipage under t ex kravaller, och sedan ge sig på dem.

Ulla-Carin fortsätter att berätta:

- Förut köpte man in hästar vid 2-3 års ålder och började träna dem, men det blev för dyrt. Numera köps hästarna in vid 6-7 års ålder, och då är de redan sedan tidigare tränade i hoppning och dressyr. Från det att hästarna kommer till polisen dröjer det från 2 veckor upp till ett halvår innan hästarna är i tjänst. De tränas främst i dressyr och lydning samt specialträning i form av miljöträning. Vid miljöträningarna utsätts hästarna för olika faror såsom presenningar, plastband och andra saker som de kan tänkas råka ut för när de är i tjänst. Det gäller för tränarna och ryttarna att ha uppfinningsrikedom så att hästarna vänjs vid så många olika scenarior som möjligt, säger Ulla-Carin.

Något annat som det läggs stor vikt vid att träna är formationer. Då tränar man hur man ska uppträda vid olika kravaller och evenemang och var de olika ekipagen ska befinna sig i gruppen. Ulla-Carin poängterar att det i sådana situationer är viktigt att ryttaren kan handskas med hästen på en hand. Den andra handen behövs eventuellt för att skydda sig själv eller för att visa vägen.

Vad vidare gäller träningen av hästarna anser Ulla-Carin att man inte ska utsätta hästarna för obehagliga ljud. ”Om du själv får höra en gaffel rispås mot en tallrik, gillar du det ljudet? Tänk dig nu att någon säger till dig att du ska få höra det i en

halvtimme för tränings skull.” ger Ulla-Carin som exempel och fortsätter: ”istället löser man problemet med t ex bomull i öronen.”

Det viktigaste är att träna samarbetet mellan häst och ryttare, säger Ulla-Carin. Om ryttaren är avslappnad blir även hästen det och bryr sig inte lika mycket om det skulle uppstå en pressad situation.

Som avslutning berättar Ulla-Carin kort om en polishästs arbetssituation. Hur länge en häst är verksam inom polisen är helt individuellt, men det brukar röra sig om 1-20 år, säger hon. När hästarna är ute i tjänst varierar arbetstiden från 1 h till 16-20 h, men då är det extremfall. Om det skulle bli väldigt långa arbetsdagar sitter vi inte på hästryggen hela tiden, utan låter hästen beta och ger den mycket vatten. Ulla-Carin passar också på att berätta om en arbetsdag som var väldigt lång, nämligen den 11 september 2001. Då var vi ute i 24 h utanför den amerikanska ambassaden. Men vanliga arbetspass brukar vara 1-5 h, tillägger hon lugnande.

Av Ellen Danielsson

<http://www.sakerhast.se/bilder/index.html>

www.sakerhast.se/images/pic_utter_left.jpg

<http://www.sakerhast.se/bilder/index.html>

Bokrecensioner

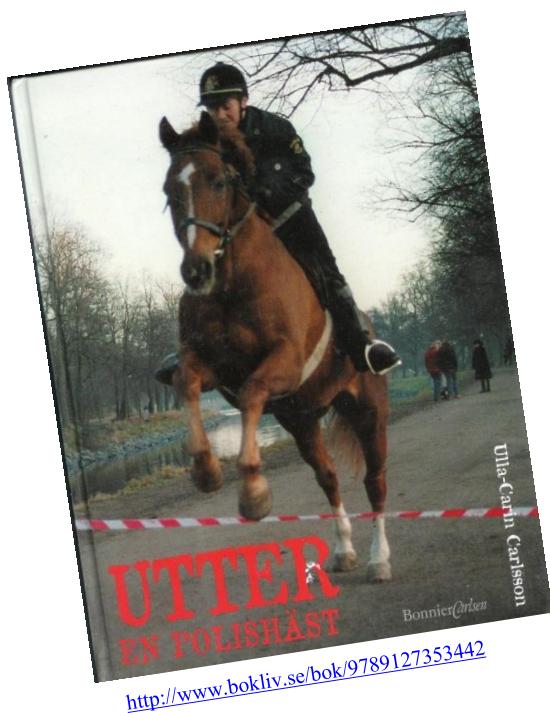
Utter - en polishäst

Författare: Ulla – Carin Carlsson

I denna fantastiska bok får vi för första gången en rejäl inblick i hur en polishästs vardag ser ut in i minsta detalj och inte är det vilken polishäst som helst nej. För detta är den mest berömda polishästen genom tiderna. Utter som han heter har varit med på över 515 högvaktsskorter, han har övervakat 130 fotbolls- och ishockeymatcher samt 180 demonstrationer. Utöver detta har han hunnit patrullera mer än två varv runt jorden.

Med sina 22 år i tjänsten tillsammans med sin polisryttare Ulla – Carin har han en hel del roliga och dramatiska händelser att berätta för er.

Av Amanda Bauer

Polishästen Utter på nya uppdrag

Författare: Ulla – Carin Carlsson

Detta är en fristående fortsättning på boken om Utter. Här får man fortsätta följa hans äventyr. I denna bok har Utter hunnit bli till åren kommen och är nu 26 år gammal. Trots detta arbetar han fortfarande som polishäst på fulltid även om han kanske har en del privilegier då han trots allt är ganska gammal. Men det för också med sig en hel del roliga grejer; han tros vara den mest berömda polishästen genom tiderna och han sägs vara den äldsta polishästen i tjänst. Även om ni läst den tidigare boken så lovar jag er att här har ni mer än en handfull nya skratt åt alla upptåg som händer Utter och hans vänner!

Av Amanda Bauer

Så lär de sig!

Den så kallade miljöträningen sker i den tryggaste miljön som häst och ryttare har gemensamt – inne i ridhuset. Här hänger det presenningar från taket och det står cementblandare på spåret. Så inte är det någon vanlig träning idag inte! Idag ska hästarna lära sig att lita på ryttaren i alla lägen och inte vara rädda för något!

Först värms hästarna upp inför passet som snart ska börja. Ridhuset är helt förändrat: mer än att det hänger presenningar från taket, ligger det också en presenning på marken. Det står en rökmaskin bredvid cementblandaren på spåret och det finns även en låtsasvägg som står mitt emot några vägarbetskoner.

När alla känner sig klara börjar tränaren sparka runt på en fotboll i ridhuset. Hon

förvarnar ryttaren om vart hon kommer att sparka den. Några av ekipagen går också över den lite så hästarna nuddar den ibland med hovarna. Det coola är att ingen av hästarna reagerar när något är vid fötterna.

Sen börjar miljöträningen på riktigt! De ställer upp på medellinjen med 3 meters avstånd från varandra. Nu ska de träna på att något som kommer bakifrån inte är farligt. De får absolut inte sparka.

Tränaren använder nu en väldigt stor pilatesboll som hon rullar bakom hästen och puffar den mot dess rumpa, först jättelångsamt och löst sedan hårdare och snabbare. När hästen vill gå framåt gäller det att ta en kort förhållning i tygeln och få hästen att stå stilla trots att den vill framåt.

När man tar en kort förhållning i tygeln menas att man håller emot lite i hästens mun och sedan lättar direkt igen så hästen vet om att det snart kommer nya instruktioner från ryttaren.

Den får absolut inte backa i dessa lägen så det gäller att ha en finkänslighet och inte ta för mycket i tygeln så den backar istället, utan hästen ska stå stilla.

Det är viktigt att ledarhästen är lite tuffare och vågar gå på mer.

Nu rullar tränaren bollen mellan hästarna, och ryttarnas uppgift är att hålla hästens huvud ställd från faran, alltså den rullande bollen. I nästa övning studsar hon bollen bredvid hästen och tillslut puttar hon iväg den mot hästen, i detta moment måste hästen ha en stor självkontroll då det är emot deras naturliga beteende att stå stilla när något kommer mot dem. Men alla hästarna står lugnt kvar på sina platser och tittar bara lite nyfiket på tränaren. Nu kommer nästa utmaning, då bollen ska komma framifrån. Här ska hästen börja gå på bollen när den nuddar den. Man ser lite

skillnad på hästarna. Vissa går på mot bollen väldigt mycket och har inget problem med att putta bort den medan andra går lite försiktigt och inte nuddar bollen mer än nödvändigt. Det är dock ingen av hästarna som tvekar eller ens funderar på att backa bort från bollen. Det är detta som är meningen med träningen: att ingen häst ska vara rädd för att nudda bollen och alltså gå på saker med frambenen. Vi får också veta att det är viktigt att ledarhästen är lite tuffare och vågar gå på mer och det gör den verkligen.

Nästa träningsmoment består i att utsätta hästarna för oljud. Tränaren har en tunna med lite metallföremål i och en pinne att skramla med medan hon går först framför alla hästar och sedan bakom. Efter det börjar hon gå in mellan dem som i en serpentin. När hon går mellan hästarna är hon också lite närmare och då ska ryttaren även här ställa hästen från faran och luta sig mot den för att slippa få oönskade reaktioner från hästarna.

Nu är det dags för hästarna gå på led genom en presenningsvägg. Allt som gäller är framåt, ingen häst får börja tveka och backa.

Ingen häst verkar tycka att presenningen är någon utmaning.

För att uppnå detta ska ryttaren luta sig bakåt och hålla om ordentligt med benen och övertyga hästen om att det är naturligt

att gå genom en vägg av presenning fast att de inte kommer se vad som finns framför den. De byter också håll och gör likadant. Viktigt är att hästarna inte tappar bjudningen. Precis när de går igenom ska ryttaren lätta på handen som en belöning för att de är duktiga och gör helt rätt.

Bjudning är när hästen av egen vilja vill gå framåt.

I nästa moment ska de träna fara från höger sida. Då ska ryttarna ställa hästens huvud mot vänster och lägga sin egen vikt mot höger. Genom att ändra sitsen på detta sätt så kommer hästen gå närmare faran fast att den inte tänker på det. De använder också vänster ben och trycker med det framme vid sadelgjorden för att hästen inte ska vilja kasta sig ditåt. Det hela går ut på att sidan där faran är ska vara den ”snälla sidan”.

Här ser man sitsen som poliserna ska använda för att hästarna inte ska reagera på ”det farliga.”

När det är något som låter vill hästen oftast se vad det är men ryttaren ställer den ifrån så att hästen inte kan välja om det är farligt eller inte. Ryttaren ska använda blicken för att visa vart man ska. Detta är mycket viktigt då vi omedvetet lägger mer vikt åt

de hållet vi tittar och hästarna är mycket vikt känsliga.

Under hela passet var det bara en häst som blev lite stirrig och när detta hände fick alla andra ekipage avbryta övningen och stanna. Ekipaget som hade lite problem fick då ridas i en stor cirkel för att bli lugn igen och när hästen inte längre var orolig fick ryttaren försöka sig på övningen åter igen.

Efter en kort skrittpaus fortsätter övningarna och nu är det dags för lite mer presenningar.

De började med att gå över presenningen när den låg still på marken. Nästa utmaning gick ut på att tränaren skakade i presenningen lite och de fick göra halt på den. Detta var inga konstigheter för hästarna.

Sen skulle hästarna gå under ett tak som var gjort av en presenning som tränaren fick stå och hålla upp när de red genom.

Efter det gick cementblandaren igång och jag tyckte den lät otroligt mycket, men efteråt fick vi veta att den inte hade gått på fullfart, så den kan låta mer. Den skulle de gå förbi från båda hållen. Om det skulle hända att någon häst inte vill gå förbi den ska ryttaren använda benen och luta sig långt bak i sadeln så att hästarna bara tänker framåt och som belöning när de gör rätt ska ryttaren lätta på tygeln i form av en eftergift. Ryttaren ska vara bestämd och tro på att det går, för även om hästen blir rädd så stannar den på stället. Hästarna sprang aldrig ifrån faran.

På besök på polisrytteriet - del 1

Intervju med tränaren Berit

Vi möter Berit Andersson på ett av våra spännande studiebesök på polisrytteriet i Malmö. Där jobbar hon dels som polis, men även som tränare under miljöträningarna som sker en gång i veckan. Efter en spännande träning där vi både fick sitta och titta på läktaren, men även komma ner i manegen och hjälpa till med några av övningarna, fick vi en intervju med Berit. Det var lätt att se att hon älskar sitt jobb! Något vi var extra intresserade att få reda på var hur man ska tänka när man tränar polishästar.

Vad är det viktigaste att tänka på under träning?

- Det är drivet framåt, säger Berit. Hästen måste tänka fram, fram, fram och det gäller från ryttarens sida att alltid planera så att det finns en väg framåt. Därför ska blicken vara uppe så att man alltid vet vart man är på väg. Man måste se till att hålla hästen i rörelse för att undvika att bli trängd. Om det skulle hända är det allra viktigaste att fortsätta hålla hästen i rörelse och inte stanna. För att kunna genomföra detta är samverkan och förtroende mellan häst och ryttare väldigt viktigt. Hästen måste kunna lita på sin ryttare.

Gör ni alltid samma övningar på träningarna eller har ni olika "teman"?

- På miljöträningarna brukar vi variera övningarna från gång till gång. Det är viktigt att träna faror från sidan och självklart drivet framåt. Något annat som vi brukar öva på är orkesterljud, knallar och att avlösa lösa skott från hästen. Då måste hästen kunna stå stilla. Andra

övningar som kan förekomma på träningarna är att kunna ta sig igenom smala passager. Det allra första som man brukar börja träna nya hästar med är flaggor. Då ska man kunna flaxa med dessa runt hästen utan att den får panik.

Hur är er grundläggande taktik när det gäller träningen av hästarna?

- Hästen ska vara trygg i sitt arbete. Ryttarens sits är mycket viktig. Framåtdrivningen sitter i sätet och genom sitsen ska man kunna hålla in bogen på hästen. Om det skulle dyka upp en fara ska man ställa hästen ifrån det farliga. Man håller sedan in bogen genom att lägga

skänkeln mot sidan där faran är samtidigt som man lutar sig bakåt, vilket resulterar i att hästen går framåt. Sidan mot faran ska alltid vara den snälla sidan, där eftergiften kommer. Om hästen skulle kasta sig åt höger,

kommer den att kastas tillbaks åt vänster om man använder denna sits. Det gäller att alltid vara konsekvent i handlingarna mot hästen, så att det kan lita på sin ryttare. När det kommer en

ny häst till polisrytteriet som ska börja tränas brukar denna få ha draghjälp i form av en trygg häst bredvid. Något som också är viktigt är att hästarna är trafiksäkra. På sina första patrullrundor brukar nya hästar få ha med sig en trygg häst som får gå på utsidan. Patrullrundor ger den bästa trafik- och miljöträningen.

Hur når ni samma resultat med så många hästar?

- Hästarna får individuell träning. Är det något som hästen eller ryttaren är osäkra på måste ryttaren berätta om det för tränaren, och därefter kan de få specialträningarna där de får extra tid på sig att träna med det som de har problem med.

Hur fungerar det när nya hästar köps in till polisrytteriet?

- Vem som helst kan ringa in till oss och berätta om en häst de har som de tror skulle passa för yrket, säger Berit. Då börjar det med att tränaren eller den civila beridaren som jobbar på rytteriet rider

hästen och kollar så att den är licksidig. Man provar även med flaggor och att gå över en presenning med hästen för att se hur den reagerar. Klarar hästen dessa test får den komma på prov till

Under miljöträningarna får hästarna lära sig att stå still även om man puttar stora, orangefärgade bollar på dem!

rytteriet i två månader. Den civila beridaren börjar med att träna hästen och ser då till att den är trygg och att den håller för arbete. Efter en tids träning kan hästen få börja vara med på miljöträningarna. Vi ser alltid till att om en häst inte trivs här, då säljer vi den, säger Berit.

Hur ofta tränas hästarna och hur tränas de då?

- 15 % av polisernas arbetstid är tid avlagd för träning av hästen. På vinterhalvåret blir det ca 25-30% träning, medan man på sommaren nästan enbart är ute på patrull, berättar Berit. Hon tillägger även att det är viktigt att träna kondition, kunskap, uthållighet och styrka för att få en hållbar häst som kan tjänstgöra i många år.

Övning ger färdighet!

För att få till alla de otroliga formationer som polisekipagen rider i på patrull måste de träna och självklart åkte vi till polisrytteriet i Malmö för att förstå oss på hur de lyckas.

En formationsträning börjar som alla andra träningar med en självständig uppvärmning och när alla är klara börjar ledaren med att ställa sig framför gruppen för att repetera alla tecken som visar vilken formation han vill att de ska ställa sig i. Han gör ett tecken och sen ska resten skrika vilken formation det är han visar att de ska ställa sig i. Därefter rider de ut på spåret och börjar öva tillsammans för att så snabbt som möjligt hitta sin plats i ledet eller i formationerna. När poliserna sedan är ute på stan gäller det att veta precis vart man ska rida för att komma till rätt plats. Det är ytterst viktigt att ha full kontroll på sin häst i dessa lägen. Om hästen glider ifrån sin plats missformas formationen och blir inte lika funktionell som den skulle vara annars.

De olika formationerna används för olika ändamål och det kan vara allt ifrån att skydda en skadad individ på marken till att skingra en folkgrupp. Det är också ett smidigt sätt att få folkmassor att flytta på sig om de står på olämpliga ställen.

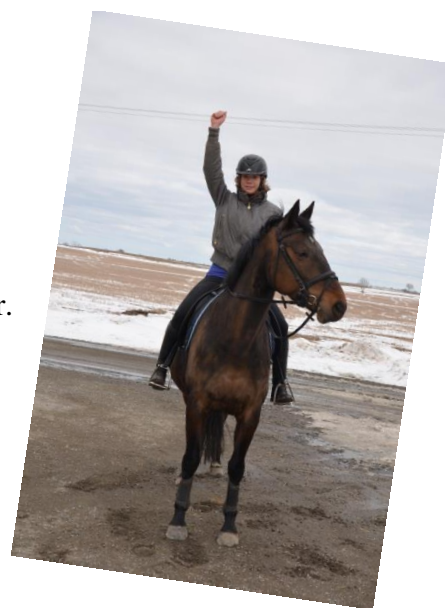
Här kan du lära dig alla de olika tecknen.

Enkelkolonn

Tecken: Höger arm rakt upp i luften med knuten hand.

Utseende: Alla ekipage ställer sig en och en på ett led.

Används: Brukbar när man ska passera saker vid trängre utrymmen. Det är också en utgångspunkt för andra formationer.

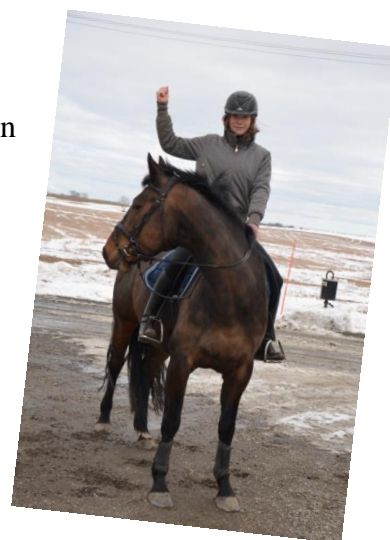

Dubbelkolonn

Tecken: Den högra armen halvvägs upp i luften med den knutna näven i höjd med örat.

Utseende: Ekipagen ställer sig två och två på ett led.

Används: Detta är deras standardformation och det är oftast så här du ser dem ute vid patrulleringar.

Kedja

Tecken: En arm rakt upp i luften med ridpiskan vågrätt ut ifrån ekipaget.

Utseende: En kedja är när alla hästarna står i bredd.

Används: En kedja är användbar när man har stora folkmassor som man t ex vill stänga ute från ett speciellt område. Då har man människorna på ena sidan hästarna och det man vill skydda från människorna på andra sidan. Kedja används också när man ska splittra en folkmassa som är jättestor och tar upp en hel gata.

Plog

Tecken: En rak arm vinklad 45 med ridpiskan vinklad nedåt

Utseende: Man utgår från en dubbelkolonn där ledarhästarna sedan har huvudena mot varandra och det blir bredare ju längre bakåt i ledet man kommer.

Används: När man vill ta sig igenom en folkmassa och man kan lätt hjälpa tex en ambulans fram även om vägen dit är folktät. Man skingrar då folkmassan under mer kontrollerade former än under en kedja.

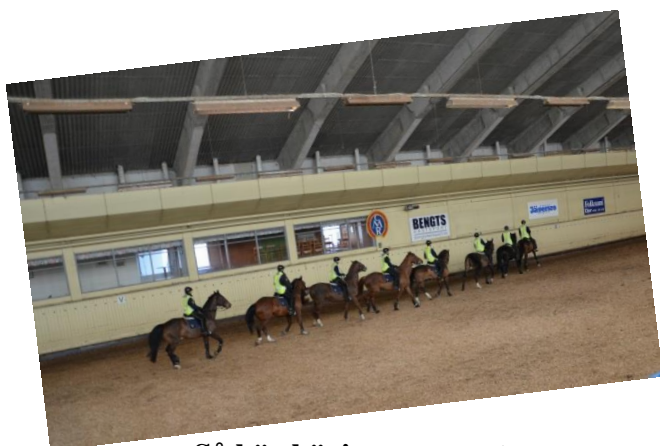

Trappa

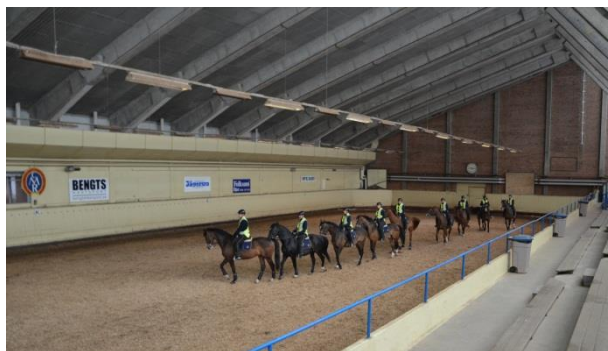
Tecken: Rak, uppsträckt arm med ridpiskan rakt upp. Trappan kan användas åt båda hållen så beroende på vilket håll trappan ska gå åt så sträcker de upp respektive arm för respektive håll.

Utseende: De utgår från enkelkolonn och börjar sedan gå i sidled mot de håll som ledaren sa.

Används: Utnyttjas för att smidigt flytta folkgrupper som står olämpligt men inte vill akta sig.

Så här börjar man en trappa.

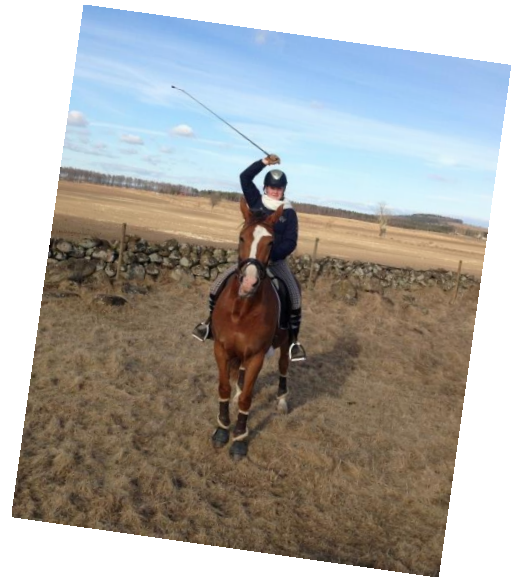
Här är trappan ute åt det hållet som poliserna ska flytta folksamlingen.

V-Formation

Tecken: Rak underarm med överarmen vinklad 45 över huvudet och ridpiskan vinklad 45 grader uppåt och utåt.

Utseende: Som ett V med ledarhästarna brett isär och det blir smalare desto längre bak man kommer. De sista hästarna har rumporna mot varandra.

Används: V-formation används när man ska samla in en grupp människor för att få bort dem från en viss plats.

Diamant

Tecken: Detta är den enda formationen som inte har något tecken.

Utseende: Uppifrån ser formationen ut som en diamant. Man gör ledet lite bredare och stänger sedan till med var sitt ekipage i ändarna.

Används: Denna används när man vill skydda någon i mitten. Det kan vara en skadad kollega eller något som behöver skyddas från en folksamling.

På besök på polisrytteriet – del 2

Intervju med polisryttaren Helena

Helena jobbar som polisryttare på Malmö polisrytteriet. Hennes tjänstehäst heter Tango. Före vår intervju med Helena har det varit formationsträning som vi har fått ta del av och vi är givetvis intresserade på att ta reda på mer om dessa uppställningar.

Berätta om dagens träning – vad är viktigt att tänka på?

Dagens träning gick ut på att träna de formationer som vi ska gå i när vi är ute på patrull. Det är viktigt att veta sin plats i gruppen. Man har en plats under hela patrullen och den får man veta innan man ger sig ut. Oftast är det sex stycken i varje grupp och man brukar gå i par. Ifall det skulle vara ojämnt antal får en gå ensam. Det ensamma ekipaget får dock aldrig gå sist i ledet utan det ska gå i mitten på grund av säkerhetsskäl.

Det kan vara kaotiskt ute när man är på patrull, därför är det viktigt att träna före man kommer ut i verkligheten, säger

Helena. Hon menar att man måste veta grunden och tanken med formationerna och hur de fungerar, så att aldrig någon blir ensam. Man måste hålla ihop två och två understryker hon. De som går långt bak i gruppen får ett högre tryck på sig och måste därigenom hålla ett högre tempo. Kommer det en ny häst som ska vara med i gruppen brukar den få gå längst bak i gruppen då det är lättare att reglera hastighet och avstånd där. Det är viktigt att alla inblandade ryttare är medvetna om när det är nya hästar med i gruppen och då också visar hänsyn. Helena tycker att det är viktigt att man så fort som möjligt tar med nya hästar i formationsträningarna så att de

får rutin på övningarna och att de tycker att det är roligt. Det viktigaste att lära hästarna är att inte backa, utan att alltid gå framåt. Personerna i formationsgruppen har alla olika uppgifter. Personen som går först är chefen, och andra i ledet är biträdande chef. Övriga ryttare i gruppen har ansvar för sjukvårdsmaterial, kartor, brandsläckare och dokumentation. Det finns även en i gruppen som filmar. Då sitter kameran fast på hjälmen.

Hur arbetar ni för att få en bra relation till hästen?

När man får en ny häst så tycker jag att ett smart sätt att lära känna den är att rida ut på den själv, säger Helena. Då får man chans att känna hur den fungerar och hur den reagerar på olika saker. Det är viktigt att testa hästen på många olika saker för att kunna veta exakt hur den reagerar och då passar man även på att knyta band till varandra samtidigt. På rytteriet tar vi hand om hästarna som våra egna, säger Helena. Vissa band missar vi förstås att knyta till hästarna, då vi inte gör all hästhanteringen själv. Det finns hästkötare som jobbar på polisrytteriet.

Hur ofta rider du din tjänstehäst?

Jag rider varje gång jag arbetar och det är fem gånger per vecka, berättar Helena. Tjänsten styr vad det blir för arbete/träning. Ibland är man låst till specifika arbetsuppgifter och ibland har man friheten att själv välja vad det är man vill göra på dagarna.

Känner du skillnad när hästen är i tjänst och när den tränas?

Jag tycker absolut att det är skillnad, säger Helena. Man koncentrerar sig själv mycket på arbetet, och det är ju meningen att hästen ska fungera av sig själv. Man ska kunna hålla fokus på allt runtomkring och

veta att hästen kommer att sköta sig.

Helena tror att man skickar ut andra signaler till hästen och på grund av detta är den lugnare när den är i tjänst än vad den är på träningarna.

Vad är fördelarna och riskerna med att ha hästar i polisstyrkan?

Det finns många fördelar med att ha polishästar. En grupp med sex hästar har ganska stor genomslagskraft. Kommer vi mot en grupp människor så flyttar de på sig, säger Helena. Som polis kommer man högt upp när man sitter på en häst och får därigenom en helt annan överblick över händelser. Att ha hästarna med ger också en lugnande effekt och man får en bättre kontakt med allmänheten. Det är viktigt att se till att sätta in rätt häst på rätt position i gruppen när man är ute på patrull, för att undvika faror. Om en häst är rädd så ska man inte låta denna häst gå längst ut, utan man håller den i mitten av gruppen för att undvika att den ska kunna springa iväg. Helena fortsätter att berätta om ännu en fördel som finns med polishästar: Istället för många poliser till fots, kan man använda t ex sex stycken hästar för att flytta folkmassor. Alltså krävs det mindre resurser. Man kan även filma händelser från hästryggen och därefter ta in folk på förhör. Det går också att fortare förflytta sig med hästar än fordon på många platser.

Hur hålls och tränas hästarna utifrån ett etiskt och moraliskt perspektiv?

Hästarna tas om hand väldigt väl och får allsidig träning, tycker Helena. De flesta av hästarna som jobbar hos polisen blir väldigt gamla, vilket hon anser är ett bevis på att de har det bra. Hästarna får även sola solarium, laserbehandling, akupunktur och kiropraktik.

Ibland kan trängen tyckas vara hård utifrån

sett. Men Helena menar att hästarna bara pressas och testas till en viss del men att det finns en gräns. Är hästarna dominanta och har mycket humör behöver man vara lite hårdare och säga till. Det är väldigt viktigt att hästarna lyssnar och har respekt för sin ryttare, annars kan det bli farligt när de är ute i tjänst. Som beröm till hästarna brukar godis i form av en havrehink

användas på träning, speciellt när det introduceras nya saker till hästarna, eller om det är nya och unga hästar med på träningen. Det viktigaste är att hästarna ska tycka att det är kul att jobba, säger Helena.

Av Ellen Danielsson

Helena berättar om en jobbet som polisryttare

2 dagar i veckan arbetar man 12-21 (mån-tors). Detta är ett måste. 8-17 är ett vanligt dagspass och man kan bestämma själv vad man ska göra i vilken ordning. Vid patrull bestämmer man själv var man ska åka. På morgonen är det utsättning vid 8,40. Då ska även den första hästen vara klar för träning. Vid 12,00 är det lunch vilket man har i 30 minuter.

När det är fotbollsmatch så jobbar man i 12h-pass. Viktigaste uppgiften är att hålla sig mellan supportlagen och vara inriktad på bortalagets supportrar.

Används fordon så är dessa styrda av chefer och de har planerat innan vad som ska göras. Med häst kan man ingripa direkt.

Metropolitan Police och Imber Court

Förutom att lära oss om polishästar i Sverige, har vi även haft kontakt med Metropolitan Police som ligger i London, Storbritannien.

Metropolitan police har idag ett polisrytteri med ca 120 hästar och totalt ca 150 poliser. Hästupbildarna på Imber Court ansvarar för utbildning och utveckling av unga hästar när de först köps in. De flesta hästar kommer från Irland och väljs från ett urval av källor som känner till kraven som Metropolitan Police har på sina hästar. Vad gäller ras på hästarna anser Met Police att de bäst lämpade hästarna är de som är korsade med det energiska fullblodet och den starka, stabila draghästen.

Utbildningen av nya hästar sker på Imber Court, men det är individuellt hur länge varje häst är där. Utbildningen är uppdelad i tre etapper vilka är grönt, gult och rött.

Genom mejl och telefon har vi fått chansen att ställa lite frågor till Metropolitan Police och Imber Court om deras polishästar och detta vill vi självklart dela med er!

Vilka hästar är lämpade att använda som polishästar?

Hästarna ska vara minst 168 cm i mankhöjd (16,2 hh (horse height)). Metropolitanans polishästar ska vara enfärgade, dvs. svart, grå, brun eller fux. De ska självklart vara i ett friskt tillstånd och de ska även vara lydiga, vikt bärande, i god fysisk form och ha rätt proportioner.

När hästen väl är tränad ska den lätt kunna ridas av alla polisryttarna.

Hur ser utbildningen ut för en unghäst som tränas för att bli en polishäst?

Hästarna skolas i ridskolan både individuellt och i grupp. De arbetas mycket på vägarna och vänjs vid allt rörigare områden allteftersom utbildningen fortlöper.

Hur lång tid tar det innan en unghäst är en färdigutbildad polishäst?

Det tar ca 1-2 år. De första 6-9 månaderna spenderas på Imber Court och när hästen anses vara redo att gå i tjänst flyttas hästen till ett annat stall och får där ridas och fortsätta att utvecklas av en polis med rätt kompetens.

Vad läggs extra vikt vid att träna hästarna på?

De måste vara lyhörda för ryttarens hjälper och kunna behålla lugnet i alla situationer. De måste lära sig att stå stilla under långa perioder samt att kunna arbeta både ensam och i grupp. Något annat som också är viktigt är att hästarna fungerar och kan behålla lugnet i stora och täta folkmassor.

Hur länge är hästarna verksamma inom polisen?

Vissa hästar tjänstgör i 15-20 år, men det normala är att de arbetar i polisstyrkan ca 10 år.

Av Ellen Danielsson

Working together for a safer London

På besök på polisrytteriet – del 3

Intervju med beridaren Viktor

När vi träffar Viktor för en intervju, har han endast jobbat på rytteriet i tre veckor. Han arbetar inte som polis, utan som civil beridare. Viktor berättar entusiastiskt om hur han trodde att polishästarna skulle vara men hur positivt förvånad han sedan blev när han väl började jobba.

Vad skiljer sig när du rider en ”vanlig” häst och när du rider en polishäst?

Jag tycker inte att det är någon större skillnad, säger Viktor. Innan jag började jobba här trodde jag att hästarna skulle vara tråkiga, sega och trötta, men de är energiska och vältränade. De har även sitt flyktbeteende kvar. Saken är den att hästarna är utbildade till att göra speciella saker och när de vet vad det handlar om, då blir det ”skillnad”.

Vilka är dina arbetsuppgifter?

Jag ansvarar för elevernas utvecklande. Det gäller både säkerhetstänk och att förstå häst och ridning. Dels utbildar jag nya elever som är utbildade poliser som ska bli polisryttare, dels vidareutbildar jag polisryttarna. Jag tränar även de nya hästarna som kommer till rytteriet.

Vad anser du är det viktigaste att tänka på under träning?

Att man läser av hästen och inte pressar den för hårt, utan i lagom dos. Hästen måste få ett förtroende för ryttaren.

Hur utbildar man en polishäst?

Det allra viktigaste är att hästen hittar förtroendet till ryttaren. När en ny häst kommer till rytteriet får man börja med att se hur mycket den är tränad sedan tidigare. Det är viktigt att tillrättavisa hästen men man får aldrig bli arg på den. Om den skulle bli rädd ska man låta den gå tillbaka

till sin trygga punkt. Polisryttarna rider med en speciell ridstil när de jobbar, men Viktor påpekar att det även är viktigt att de rider med den engelska ridstilen för att hästen ska få jobba med sin kropp på rätt sätt för att kunna stärka den och bli mjuk. Men det handlar om så mycket mer än bara rida, säger Viktor. Ett exempel är arbetet i stallet. Hästen måste veta att det är människan som är ledaren. Hästen ska alltså ha respekt, och detta är naturligt beteende för hästen. Den mår bra av att ha en ledare. Viktigt att tänka på är att en människa aldrig kan vinna en fight, men vi kan vara smartare, säger Viktor.

”Jag jobbar med hästarna i olika trappsteg”

Målen som sätts upp för hästarna ska vara långsiktiga, realistiska och utmanande. Det finns olika delmål som hästarna ska klara av, men de är inte tidsbestämda utan det är individuellt hur länge olika hästar behöver för att nå de olika målen. Det slutliga målet är att den utbildade hästen ska vara en tjänstklar polishäst. Jag jobbar med hästarna i olika trappsteg, berättar Viktor. Steg 1 är första grundridningen. Andra

steget i trappan innebär uteritt för hästen och då ska den även kondition- och styrketränas. I steg 3 introduceras miljöträningen mer och mer allteftersom. I det fjärde steget går man tillbaks och repeterar föregående steg för att ge hästen trygghet.

Känner du på hästarna om de passar för yrket eller ej? Ja, det känner jag tidigt, säger Viktor. Det är lätt att känna om den är spänd osv. och om man kan hitta harmoni med den. Om hästen känns stressad och spänd får man fråga sig om den kommer att klara trycket. Ibland kan det hända att hästen bara behöver lite tid att komma in i arbetet.

Av Ellen Danielsson

Tack!

Nu vill vi tacka för att du har läst vårt slutresultat av projektarbetet. Vi hoppas att du tyckt att det var roligt och intressant läsning, och att du lärt dig något nytt som du kanske kan använda i din vardag med hästar.

Efter att vi lärt oss mer om den speciella sits som polisryttarna använder, har vi själv kunnat använda den när vi rider våra hästar om det uppstår situationer när hästarna blir rädda. Det var väldigt kul att själv få testa detta och att det verkligen fungerade.

Vi vill passa på att ge ett stort tack till Malmö polisrytteri för er gästfrihet under alla våra studiebesök. Ett extra tack vill vi ge till de på rytteriet som vi har fått intervjua: Berit, Helena och Viktor, samt till Ulla-Carin Carlsson-Lindkvist då vi även efter intervjun med henne kunnat ringa när som helst då vi behövt hjälp.

Ett sista tack vill vi ge till Eltjänst i Fjälkinge AB samt Ljungsjö Suggring för sponsring av tidningarna.

